

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ἦδωκας σημείωσιν

Θεαῖς ἐπιγνώσεσι, τὴν καθα ῥάν σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκότους, ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστῖνα θεομακάριστε, ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς ἐξεκόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστῖνα ἀπόλαυσιν, ἔνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἶα πὲρ νύμφη ἐκλεκτή, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε, τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὅσπερ ὠραῖσματα, τὰ τῆς σαρκὸς σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω, καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμένη θεαῖς λαμπρότησι, Χριστῖνα νῦν παρίστασαι, περιχαρῶς τῆς Θεώσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα... Ἦχος β'

Ἀνατολίου

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστῖνα μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε, ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δήγμασι τῶν ἰοβόλων ὄφρων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἡγείρας, τὴ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος, διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς, σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα, Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν, παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος β'

Γεωργίου

Τὴ χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πρᾶξιν κατάλληλον ἐδειξας ὡς ἀληθῆς, τὴ παρθενικὴ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκία τοῦ Πατρός, καὶ συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, μαρτυρίου δὲ παλαισματοστερροῖς, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, Διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τὴ οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνηδομένη, μεθ' ὧν αἴτησαι χριστῖνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμώσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Χαίροις, ἦν ἐώρακέ ποτε, πύλην κεκλεισμένην ὁ βλέπων, θεῖον ἐν Πνεύματι, μόνος ἦν διώδευσε πάντων ὁ αἴτιος, Χαῖρε ἕξοχον ἄκουσμα, παράδοξον θαῦμα, Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, τὸ μάννα φέρουσα, Σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταιὸν προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ὠλόλυξες, καὶ ἔκραζες, Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσαξον, τὸ πᾶσαν μέθην

Παθῶν, αἶρον παντελῶς εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος δ'

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῆ φωνή, Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖ, σὰν σοί, Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρών, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ σὲ μέλω τὴν ἐπόνυμον, Κόρη. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' ᾠχος πλ. δ'

Ἵγρὰν διοδεύσας

Χαίροις ἀθληφόρε πανευκλεής, ἡ Μάρτυς ὀφθεῖσα, τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρώαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ῥαγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτήρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἴδεῖν τοῦ νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὥραϊον, ἐπεθύμησας καθαρῶς, ὅθεν θείοις ἄθλοισι Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωράϊσας.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, σαρκὶ ἐνωθέντα, ὑπὲρ λόγον Μητὲρ ἀγνή, ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὦδὴ γ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν Ἐνδοξε, εἰς οὐρανόν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστιν ἐπέγνωκας.

Ὅλβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, πίστιν Σεμνή, ὅθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Ἵμνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες, ξύλω δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμοῦς ὑποφέρουσα.

Θεοτοκίον

Στήσόν μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν ἀγνή Δέσποινα, παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κύήσασα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σέ τὸ πεύμά μου».

Κάθισμα ᾠχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τὸ αἷμά σου Σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ, ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, στέφος ἄφθαρτον, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὄν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεςιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πόθῳ καὶ πίστει, ἀεὶ σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὲ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὦδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ἐνετρύφας ταῖς μᾶστιξι, θείαις ἡδομένη Μάρτυς χριστῶνυμε, θεωρίας τοῦ νυμφίου σου, καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀτενίζουσα.

Μὴ ἐνέγκας τὸν πόθον σου, τὸν πρὸν τὸν Χριστὸν Χριστῖνα ὁ δειλαιοσ, σὸς πατήρ καὶ ἀθεώτατος, αἰκισμοὺς βασάνων ἐπιπέλλει σοί.

Ἐκολλήθην ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη σῆς ἀγαπήσεως, νικηφόρον μὲ ἀνάδειξον, ἐν τῷ πάσχειν Μάρτυς ἀνεκραύγαζες.

Λαμπρυνθὲν σου τὸ πρόσωπον, ταῖς καλλοποιαιῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, ὠραιότητα ἀπέπεμπε, καὶ ἐνθέου δόξης ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον

Προφητῶν σὲ ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ράβδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ὦδὴ ε'

Ὅρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε

Ὡς ἄγγελον ἐν σώματι Μάρτυς, γεγεννημένην, οὐράνιοι Ἄγγελοι, τροφὴ Ἀγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω, Χριστῖνα, ὅθεν πέτρα σὲ προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς ὕδασιν ἔρριψαν.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὥσπερ, τρυγῶν, πτεροῖς θείου Πνεύματος, καὶ πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαυσας.

Θεοτοκίον

Νεκρὸν τὴ ἁμαρτία γενόμενον, ζωωσὸν με, ζωὴν ἀναμάρτητον, ἀγνή Παρθένε κυήσασα.

Ὦδὴ ς'

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ἐθέλγηθαι σου καλλοναῖς ἡ Καρδία, γλυκυτάτου ἔραστοῦ Ἀθληφόρε, καὶ εἰς ὁσμὴν, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκραύγαζες, Φλέγομαι τῷ πόθῳ σου Παμβασιλεῦ, καὶ ἀγάπη τὴ σὴ σφαγιάζομαι.

Πατέρα σὲ τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννητὸρ κατιδῶν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐπεδείξατο γνώμην, καὶ πολυτρόπῳ κολάσει ὑπέβαλε, τοὺς ὄρους γὰρ ὁ δυσσεβῆς, τῆς οἰκείας ἠγγνόησε φύσεως.

Ὡς κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κοιλάσιν, ὡς ἡδύπνοον ἐξήνηθης ρόδον, μυρεψικὴν, ἀποστάζουσα χάριν, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐμύρισας, Χριστῶνυμε Μάρτυς σεμνή, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοκίον

Νοήσαντες θεηγόροι Προφήται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν θείῳ, καταλαμπόμενοι πόρρωθεν Πνεύματι, Μητέρα σὲ παναληθῆ, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων γενήσεσθαι.

Ὁ Εἰμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγεῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς

Φωτοειδῆς περιστερα ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσαῖς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή, ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Συναξάριον

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Στίχοι

- Τὴν Χριστίναν ἤνωσε Χριστῷ νυμφίω,
- Νύμφην ἄμωμον, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.
- Εἰκάδι βλῆτο τετάρτη Χριστίνα ὀξέσι πέλταις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Καπίτων, Ὑμέναιος καὶ Ἑρμογένης ζίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'
Παῖδες Ἑβραίων

Ὑμνον τῷ παντῶν εὐεργέτη, τῷ παφλάζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεβόας τῷ σὴν δροσίζοντι καρδίαν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων, οὐκ ἠρνήσω Χριστόν, Παρθένη μελωδοῦσα, Εὐλογητὸς εἶ κυριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅμβροι αἱμάτων σου τὰ ρεῖθρα, ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας, ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, Παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων.

Θεοτοκίον

Νόμους Παρθένη ὑπερβάσα, τοὺς τῆς φύσεως τῆ θεία σου συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεόν, ἐκήησας βοῶσα, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ η'
Ἑπταπλασίως κάμινον

Κυμαιομένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, θεία κυβερνήσει, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς βυθῷ, ὅθεν Παραδείσου, τοὺς ἀκλύστους λιμένας, κατέλαβες βοῶσα, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου, ἐπωδαῖς ἀνήμερα, θηρία ἐκοίμισας, καὶ τῆς ἐκ τούτων βλάβης ἐκτός, ἔμεινας τῷ Κτίστη μελωδοῦσα Χριστίνα, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥήματι ζώντι ἠγείρας, τὸν θανέντα τοῖς δήγμασι, Μάρτυς ἀθληφόρε, Ἰοβόλων ὄφρων, Χριστὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας θεία ταφή, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακουεὶ Χριστίνα, πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν πιστῶν, Αἰειπάρθενη, ῥύσαι με τῆς πλάνης, τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινῶσαι σπεύδοντος, σὺ γὰρ ἀπλανῆς, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὀδηγία, τῶν βοῶντων ἀπαύστως, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

**Ὡδή θ'
Κυρίως Θεοτόκον**

Ἴδεῖν κατηξιώθης, κατηγλαϊσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα, τὸν σὸν νυμφίον, Χριστῖνα Μάρτυς πολὺαθλε.

Ὁραῖόν σου τὸ κάλλος, ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει ὠραῖος Χριστός, ἐπουρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσε.

Συνήφθης ἀσωμάτων, ἔνδοξε χορείαις, καὶ ἀθλητῶν ὀμηγύρει συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Πανοικτίρμονα.

Ἥλιου λαμπροτέρα, ὤφθη σου ἡ μνήμη, μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς σὲ τιμῶντας Χριστῖνα καταφαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν μου ἀγάθυνον, καὶ αἰωνίου φλογὸς μὲ ρύσαι πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

**Ἐξαποστειλάριον
Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ**

Ὡς εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότη σου σκευὸς, Χριστῖνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος Τιμῶμεν, ὑπήρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατὴρ τε δαμιλῆς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Θεοτοκίον

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις, χαρὰς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη, διὸ σὲ τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες, φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ'.

Ἦχος δ' Βυζαντίου

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, ὅτι καὶ γυναῖκες κατήγησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε, Τύραννον οὐκ ἐπτόθησαν, τὸν δόλιον κατεπάτησαν, ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν, εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς

Ὅλβον λιποῦσα πατρικόν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσαι εἰλικρινῶς, δόξαν εὐρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐράνιον, καὶ τὴ παντευχία περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν τύραννον, ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες, ἔλεγον, Πέπτωκεν ὁ ἐχθρός, ὑπὸ γυναικὸς ἠττηθεῖς, στεφανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς, καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς

Ἐθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις, ὅτι καὶ Χριστῖνα ἡ μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο, ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυράννων, Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς

Σταυρὸν ὡς ὄπλον κραταῖον, Χριστῖνα Μάρτυς κατέχουσα χερσί, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεόν, ἀγάπην τόξον, τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως, τῶν δαιμόνων τὰς Πανουργίας κατήγησας ἐνθέως, τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα, χορεύεις ἐν Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Τὴ παρθενικὴ σου θελχεῖς ὠραιότητα, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἐαυτῷ

ἡρμόσατο, συναφεία ἀκηράτω, Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν, ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσωῶς σὲ κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην, Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστῶνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἰπιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Χαίροις ἀσκητικῶν

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ πανυπέρτιμον καὶ ἄχραντον αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε, Διόπερ ὀρώσά σε, προσηλωμένον ἢ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαίνετο, Τέκνον, λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος, κόσμον ὁ θέλων ρύσασθαι, τιμῷ σου αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυσ, Σῶτερ ὁ ἄδυτος ἥλιος; ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος α'

Κυπριανοῦ

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἔνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Χριστῖνα πανεύφημε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν, μὴ παρορώσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἄγνων λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ῥομφαία διήλθεν, ὦ Υἱέ, ἢ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοὶ προέφησεν, Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ, Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Δεκεμβρίου.